

Arrest

nr. 304 906 van 16 april 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. DAGYARAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij dient op 7 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 11 mei 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) neemt op 30 augustus 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. R. Y., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashayi van origine, soennitisch moslim en afkomstig van het dorp Shad Khan, district Kuz Kunar ofte Khewa, provincie Nangarhar.

Uw vader en uw broer werkten beiden voor de Amerikaanse ambassade in de luchthaven van Jalalabad en ontvingen bedreigingen van de taliban. Uw vader begon daar te werken in 2002 en drie maanden voor de machtsovername van de taliban stopte hij met zijn werkzaamheden voor OGA en startte hij een procedure om naar Amerika te vertrekken. Deze procedure was nog niet afgerond. Uw broer werkte bij OGA sinds 2018 en toen de machtsovername van de taliban plaatsvond, werd hij vanop zijn werk naar Amerika geëvacueerd. Uw vader is rond 24 à 25 augustus 2021 naar Baghram luchthaven gegaan, maar er gebeurde toen een explosie en jullie geraakten elkaar kwijt. U contacteerde uw paternale oom en die zei u dat u en uw broer moesten vertrekken.

U verliet Afghanistan rond 28 augustus 2021, samen met uw broer, en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u aankwam op 5/03/2022. Op 7/03/2022 diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. In Iran bent u uw broer kwijtgeraakt en u heeft nog steeds geen nieuws over hem.

De taliban bezochten uw huis tijdens hun machtsovername op zoek naar uw broer en uw vader. Ze maken het uw paternale oom moeilijk door hem te slaan en te vragen naar jullie verblijfplaatsen.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: uw taskara, werkdocumenten van uw vader, appreciatiebrieven van uw vader, verificatiebrief van uw vader, een dreigbrief en de envelop waarmee de documenten opgestuurd werden. U legt ook kopieën neer van volgende documenten: de taskara van uw vader en broer, foto's van uw vader op zijn werk, een foto van u en uw broer, documenten van uw broer en een usb.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste merkt het Commissariaat-generaal op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (MENA verklaring, p. 1; DVZ, punt 4). U verklaarde initieel geboren te zijn op 31/03/2005. Het CGVS verwijst hierbij naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u op 14 maart 2022 ouder was dan 18 jaar met een vermoedelijke leeftijd van 24.30 jaar en een standaarddeviatie van 1.42 jaar. De geboortedatum die uiteindelijk voor u werd vastgelegd is 1/01/1999. Als u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd wordt naar uw leeftijd, houdt u vast aan uw eerdere verklaringen (CGVS, p. 5). Het heeft er hier bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust probeert te misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, hetgeen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

Ten tweede wenst het CGVS hier in te gaan op uw verklaringen omtrent de profielen van uw vader en broer. Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COIQuery Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader en broer voor de Amerikaanse ambassade in de luchthaven van Jalalabad werkten (CGVS, p. 7, 9). U verklaart dat uw vader met zijn job stopte drie maanden voor de machtsovername en dat uw broer tijdens de machtsovername geëvacueerd werd naar Amerika (CGVS, p. 8, 10-11).

Vooreerst wenst het CGVS hier in te gaan op uw verklaringen omtrent uw broer. Dat de persoon waarvan u beweert dat hij uw broer is ondertussen in Amerika woont, wordt door het CGVS niet betwist. U legt echter ongeloofwaardige verklaringen af omtrent het tijdsverloop van het vertrek van uw broer uit Afghanistan. Zo blijkt uit de documenten van uw broer die u indient dat uw broer al sinds 10/04/2021 de toestemming kreeg om in Amerika te werken, waardoor zijn vertrek uit Afghanistan van veel vroeger dan de machtsovername

van augustus 2021 moet gedateerd hebben (zie map 'Landeninformatie': USA Employment authorization). Geconfronteerd hiermee, geeft u aan dat u geen verdere informatie heeft over zijn documenten en dat uw broer u enkel zei dat dat zijn documenten waren (CGVS, p. 12). U slaagt er hierbij dus niet in om deze tegenstrijdigheid te verklaren. Als uw broer echter al sinds enige tijd voor de machtsovername Afghanistan verliet, dan kunnen uw verklaringen omtrent diens vermeende vervolging tijdens de machtsovername onmogelijk kloppen. Indien u gedurende die periode bovendien geen problemen met de taliban kende omwille van diens profiel, dient hier de vraag gesteld te worden waarom dit nu dan wel een probleem voor u zou vormen.

Daarnaast wenst het CGVS hier ook enkele opmerkingen omtrent het profiel van uw broer te maken. Zo legt u slechts vage verklaringen af omtrent de functie van uw broer. U geeft op een bepaald moment aan dat uw broer voor de OGA werkte, maar op de vraag om hierover te vertellen kan u enkel aangeven dat hij een soldaat was, patrouilleerde en dat hij op de luchthaven in Jalalabad werkte (CGVS, p. 7). Op de vraag om uit te leggen hoe die samenwerking met de Amerikanen dan precies zat, antwoordt u slechts: 'Zoals ik weet van mijn broer, onlangs praatte ik met hem en hij legde alles uit. Hij zei me 'we waren verantwoordelijk voor Baghram en deze organisatie behoorde tot de Amerikaanse overheid en ze werkten voor de Amerikaanse ambassade.' (CGVS, p. 9). Enerzijds dient opgemerkt te worden dat Bagram een vliegveld is in Parwan provincie en dus niet in Jalalabad (zie map 'Landeninformatie'). Anderzijds geeft u aan dat u nog steeds in contact staat met uw broer, dus het is vreemd dat u slechts in staat bent dergelijke vage verklaringen af te leggen omtrent zijn job invulling (CGVS, p. 3, 6).

In dit kader merkt het CGVS ook op dat u enkel kopieën van documenten indient met betrekking tot het profiel van uw broer (i.e., badge, certificaten, Amerikaanse documenten). Het CGVS wenst hier te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map 'Landeninformatie'). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. Aangezien u geen originele Amerikaanse documenten indient, kan de authenticiteit hiervan ook onmogelijk nagegaan worden. Bovendien is uw broer op alle ingediende foto's telkens te zien in een niet-officieel uitzien uniform, met sandalen en zonder geweer, al poserend bij twee auto's waardoor deze foto's er ook niet bepaald zeer professioneel en authentiek uitzien. Er zijn hier dus ook wel wat redenen om te twifelen aan uw verklaringen omtrent het profiel van uw broer.

Daarnaast wenst het CGVS hier in te gaan op uw verklaringen omtrent uw vader. Volgens uw verklaringen zou uw vader drie maand voor de machtsovername met zijn werkzaamheden gestopt zijn om vervolgens een procedure op te starten om naar Amerika te vertrekken. U legt omtrent deze aanvraag twee Amerikaanse documenten neer (zie map 'Documenten'). Deze documenten geven echter aan dat uw vader in juli 2021 nog steeds voor de ambassade tewerkgesteld was. Het document uitgegeven op 7/7/2021 vermeldt als startdatum van de job van uw vader namelijk 1/11/2002 en als einddatum staat neergeschreven 'to present'. Ook uw verklaringen omtrent de situatie van uw vader lijken hier dus niet te overeen te stemmen met de stukken die u voorlegt.

Hierbij wenst het CGVS ook op te merken dat u slechts één foto van uw vader in uniform neerlegt en dat u verder geen enkele foto van u en uw vader samen kan voorleggen. Er zijn hier dus wel wat redenen om te twifelen aan uw familieband met de persoon van wie u documenten indient.

In dit kader dient ook opgemerkt te worden dat u verschillende verklaringen aflegt omtrent de plaats waar u uw vader kwijtgeraakte. Zo geeft u initieel aan dat u, samen met uw ouders, naar Hamid Kharzai International Airport in Kabul trok om Afghanistan te verlaten maar dat jullie elkaar daar kwijt geraakten (CGVS, p. 3-4). Echter, tijdens de uiteenzetting van uw problemen geeft u aan dat uw vader naar Bagram luchthaven trok, wat niet in Kabul, maar wel in provincie Parwan gelegen is (CGVS, p. 8; zie map 'Landeninformatie'). Later tijdens het persoonlijk onderhoud spreekt u dan opnieuw over Kabul en niet over Bagram (CGVS, p. 14-15). Dat u hier verschillende verklaringen over aflegt, doet verdere twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten derde wenst het CGVS op uw situatie als familielid van een ANSF medewerker in te gaan. Er kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging en waarbij u ongeloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de huidige situatie van uw familieleden (cfr. supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofdte aannemelijk te maken.

In dit kader dient opgemerkt te worden dat u ook omtrent de huidige verblijfplaats van uw familieleden verschillende verklaringen aflegt. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming gaf u namelijk expliciet aan dat uw broers Z. R. én M. A. nog steeds in uw dorp in Afghanistan verbleven (MENA, 7/03/2022, p. 3). Pas tijdens uw interview bij DVZ gaf u voor het eerst aan dat uw broer Z. R. samen met u Afghanistan verliet én dat uw broer M. A. vermist geraakte op hetzelfde moment als uw vader (DVZ, 14/12/2022, punt 18; vragenlijst CGVS, punt 5). Dat u samen met uw broer Z. R. Afghanistan verliet en dat uw jongere broer M. A. vermist geraakte samen met uw vader, zijn echter zaken die u tijdens de registratie van uw verzoek al zou geweten hebben. Dat u hier verschillende verklaringen over aflegt, ondermijnt de

geloofwaardigheid van uw verklaringen danig. Het lijkt er hier dan ook eerder op dat u uw asielrelaas aan het opbouwen bent naarmate de procedure loopt. Deze vaststelling wordt versterkt door het feit dat u en uw familie weinig stappen lijken te ondernemen om uw vermiste familieleden terug te vinden. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd u namelijk de vraag gesteld welke stappen u of uw familieleden al hadden ondernomen om uw gezinsleden terug te vinden. U haalde hierbij geen concrete stappen aan en gaf enkel aan dat uw oom zijn best doet om uw familie te vinden, maar dat hij het niet publiek kan doen (CGVS, p. 16). Op de vraag wat u al geprobeerd heeft vanuit België, antwoordt u dat u van hieruit niets kan doen (CGVS, p. 16). Er zijn nochtans instanties die zich hiervoor inzetten, zeker in verband met familieleden die onderweg naar Europa vermist zijn geraakt (bijvoorbeeld 'Restoring family links' van het Rode Kruis). Dat u geen gebruik maakt van deze mogelijkheid, doet verdere twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vermiste familieleden.

Ten vierde overtuigen ook uw verklaringen omtrent de meegemaakte problemen met de taliban niet. Vooreerst legt u vage verklaringen af omtrent de bedreigingen die jullie ontvingen. Tijdens de uiteenzetting van uw problemen, spreekt u enkel in algemene termen over 'bedreigingen' die uw vader en broer ontvingen maar u specificeerde dit niet (CGVS, p. 8). Als er u daarna bijvragen gesteld werden, geeft u aan dat uw familie telefonische bedreigingen kreeg maar u kan niet specificeren hoe vaak dit gebeurde of wanneer dit voor het eerst gebeurde (CGVS, p. 13-14). Op de vraag of iemand van uw familie ooit over deze bedreigingen gepraat heeft tegen iemand anders, antwoordt u 'nee'. Als u echter gevraagd wordt waarom uw familie geen hulp vroeg aan de dorpsouderen of de overheid, geeft u dan plots aan dat ze het wel tegen de dorpsleider vertelden (CGVS, p. 13). U geeft hier dus plots een verschillend antwoord.

In dit kader dient opgemerkt te worden dat u geen persoonlijke bedreigingen van de taliban ten aanzien van uzelf aanhaalt. Er werd u op een bepaald moment expliciet gevraagd of u ooit persoonlijke bedreigingen kreeg door de taliban en u antwoordde: 'Niet tegen mij, maar tegen mijn vader. Maar door mijn vader waren we ook gevisieerd.' (CGVS, p. 14). Op welke manier u dan gevisieerd werd, blijkt echter niet uit uw verklaringen omtrent de meegemaakte problemen. U spreekt namelijk enkel over een inval waarbij de taliban naar uw broer en vader op zoek waren (CGVS, p. 9), een dreigbrief waar in stond dat uw vader zich moest presenteren (CGVS, p. 16) en telefonische bedreigingen die uw vader vaak niet met u deelde (CGVS, p. 13-14). Verder dan: 'Ze werden verteld dat je werkt voor de ongelovigen en dat je gevoed wordt door de ongelovigen en we zullen je niet levend laten zelf als het je familielid is. We hadden altijd angst.' (CGVS, p. 13) komt u hierbij niet.

Ten slotte legt u weinig overtuigende verklaringen af omtrent het moment waarop de taliban uw huis bezochten. U geeft aan dat de taliban tijdens de machtsovername naar uw huis kwamen op zoek naar uw vader en uw broer (CGVS, p. 9). U weet echter niet hoeveel talibs naar uw huis kwamen en als er doorgevraagd wordt naar dit moment, verklaart u enkel: 'Toen de taliban ons huis bezochten, toen waren we niet thuis, we waren in Kabul en toen gaven ze moeilijke tijden aan mijn paternale oom en later de malik, dorpsleider arriveerde en zei tegen hen dat de mensen waar ze achter zochten, niet daar waren, 'dus waarom sla je deze arme man'. Maar zelf nu, gaan ze daar en geven ze moeilijke tijden aan mijn paternale oom.' (CGVS, p. 14). U legt dan een aantal video's neer van het moment waarop de taliban uw huis bezochten (CGVS, p. 3, 14; zie map 'Documenten'). Enerzijds is het vreemd dat dit moment gefilmd zou zijn. Zelf verklaart u hierover dat er veel dorpingen aanwezig waren en dat zij dit gebeuren filmde en naar uw oom doorstuurde (CGVS, p. 14). Nochtans geeft u aan dat dit tijdens de machtsovername gebeurde, waardoor het wel een risico was van de dorpingen om een dergelijke actie van de taliban te filmen en te verspreiden. Uit de beelden blijkt ook niet dat deze beelden stiekem gemaakt werden. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat video's makkelijk in scène gezet kunnen worden. Het is aan de hand hiervan volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar, wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Het CGVS merkt hierbij op dat er in deze filmpjes geen vijandig gedrag te zien is. In de filmpjes is er te zien hoe een auto rondrijdt op een bepaald moment zijn er een aantal – al dan niet gewapende – mannen te zien die rondlopen. Het is hierbij evenwel niet duidelijk wie die mannen zijn, waar ze zich bevinden en wat hun bedoeling is. Aangezien u over deze zogenaamde aanval ook weinig weet te zeggen, wordt dit beeldmateriaal beoordeeld als geenszins bewijskrachtig.

Ter volledigheid wenst het CGVS twee zaken op te merken. Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat u tijdens het begin van het persoonlijk onderhoud vroeg om met een Pashayi tolk te werken in plaats van een Pashtou tolk (CGVS, p. 2). Er werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud echter een tolk Pashtou toegewezen op basis van uw eerdere verklaringen; u verklaarde bij DVZ namelijk dat u zowel Pashtou als Pashayi voldoende beheerst om de problemen die tot uw vlucht geleid hebben te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (zie administratief dossier: verklaring betreffende procedure). Dit werd tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS opgemerkt en er werd afgesproken om het interview met de Pashtou tolk te proberen. Er werd hierbij expliciet gesteld dat, indien er iets niet duidelijk zou zijn, dat u dit dan meteen mocht aangeven. Bij een moeizame communicatie zou het interview geannuleerd worden en een nieuwe datum vastgelegd worden met een Pashayi tolk. Ook uw advocaat was het er mee eens om het interview verder te zetten (CGVS, p. 2). Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd er verschillende keren gevraagd of u de tolk goed begreep, waarop u telkens affirmatief antwoordde (CGVS, p. 2, 9, 17). Noch u, noch het CGVS, noch uw advocaat, noch de tolk hebben tijdens het interview opgemerkt dat de communicatie niet goed verliep en uw advocaat feliciteerde u op een bepaald moment ook omdat u tijdens het interview niet moest vragen om

zaken te herhalen (CGVS, p. 9). Het dient hierbij ook opgemerkt te worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangaf dat uw eerdere interviews bij DVZ goed verlopen waren en ook die interviews vonden plaats in het Pashtou (CGVS, p. 3) Er kan hier dan ook duidelijk geconcludeerd worden dat er tijdens uw persoonlijk onderhoud een goede communicatie met de tolk heeft plaatsgevonden.

Daarnaast merkt het CGVS op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken, met name Bulgarije, Roemenië, Oostenrijk en Frankrijk (DVZ, punt 23, 33; CGVS, p. 6). Het feit dat u naliet om in een van de voornoemde Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen of af te werken, doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t.

Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsvername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsvername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar.

ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van

Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde

Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven stonden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 12 maart 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

1. EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
2. EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
3. EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
4. EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
5. EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
6. EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
7. EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
8. EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
9. UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
10. COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Verzoeker maakt op 19 februari 2024 een aanvullende nota over teneinde de volgende documenten aan de Raad ter kennis te brengen: een kopie van de Amerikaanse identiteitskaarten van de vader en broer Y.M.A. van verzoeker, hun adres in Amerika en een foto van de familie.

Verzoeker maakt op 20 maart 2024 een aanvullende nota over waarin hij reageert op de aanvullende nota van verweerder en citeert uit diverse rapporten.

Ter terechtzitting toont verzoeker tevens een documentaire waarbij asielzoekers worden geïnterviewd op het Klein Kasteeltje. Verzoeker zelf werd ook gefilmd.

4. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de CGVS beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. Onderzoek van het beroep

5.1 In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10.2 In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3 Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Verzoeker betoogt dat de discrepantie in de opgegeven leeftijd voortvloeit uit misverstanden, verwarring of onnauwkeurigheden in de documenten. Verzoeker heeft ook uitdrukkelijk verklaard dat hij zijn geboortedatum niet kent (CGVS, p. 5). Verzoeker meent ook dat het verschil in de opgegeven leeftijd geen impact heeft op de kern van zijn asielverzoek. Namelijk dat zijn vader en oudste broer voor de Amerikaanse ambassade hebben gewerkt en dat de familie hierdoor bedreigingen hebben ontvangen van de taliban. Wat het tijdsverloop van het vertrek van zijn oudste broer betreft wijst verzoeker erop dat hij zijn broer niet gezien heeft de dag van zijn vertrek en dat hij koorts had. Zelfs indien zijn broer voor de machtsovername vertrok waren de bedreigingen van de taliban tegen zijn familie reëel en voortdurend. Verzoeker bevestigt dat hij niet op de hoogte is van alle details van zijn broers werkzaamheden. Dit komt door de geheime en gevoelige aard van het werk met buitenlandse entiteiten in een conflictgebied. Wat betreft de authenticiteit van de documenten meent verzoeker dat niet alle documenten automatisch mogen worden afgewezen. Verzoeker verklaart de tegenstrijdige locatieverklaringen omtrent de plaats waar hij zijn vader is kwijtgeraakt aan de chaotische omstandigheden waaronder hij Afghanistan heeft moeten verlaten. Verzoeker bevestigt dat hij niet op de hoogte is van specifieke incidenten van vervolging maar de bekendheid van de functie van zijn vader volstaat opdat zijn familie doelwit kan zijn van wraakacties van de taliban. Verzoeker betoogt dat het beeldmateriaal niet in scène is gezet en dat zijn beperkte kennis over dit incident te wijten is aan het feit dat hij zelf niet aanwezig was tijdens dit incident. Het feit dat verzoeker doorgereisd is naar België is omdat hij een plek zocht waar hij zich veilig kon voelen en omdat hij onderweg vernam dat België het beste land was voor asiel.

Blijkens de motieven van de bestreden beslissing wordt het feit dat verzoekers broer in Amerika woont, niet betwist. Verzoeker legt bij de CGVS één foto voor waar zijn vader in uniform staat. Evenwel twijfelt verweerder of de persoon in uniform afgebeeld wel zijn vader is, nu verzoeker geen foto kan voorleggen waar hij samen met zijn vader op afgebeeld staat. Verweerder acht het ook vreemd dat verzoeker en familie weinig of geen stappen hebben ondernomen om zijn vermiste vader en jongere broer M.A. terug te vinden. Verweerder stelt dat hierdoor verder twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker maakt op 19 februari 2024 een aanvullende nota over teneinde de volgende documenten aan de Raad ter kennis te brengen: een kopie van Amerikaanse identiteitskaarten van de vader en broer Y.M.A. van verzoeker, hun adres in Amerika en een foto van de familie. Deze stukken, vormen op het eerste zicht een aanduiding van het feit dat de persoon in uniform afgebeeld tevens verzoekers vader is.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat (familieleden van) personen die gelieerd zijn aan de voormalige Afghaanse overheid het risico lopen te worden vervolgd door de taliban.

Zo leest de Raad in de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023 (p. 58-59) dat individuen die hebben gewerkt voor, geassocieerd worden met of die worden beschouwd als ondersteunend aan de buitenlandse troepen die aanwezig waren in Afghanistan, een risicoprofiel hebben en slachtoffer kunnen zijn van vervolging, zowel door de taliban als door ISKP en andere gewapende groeperingen. Dit profiel omvat individuen zoals tolken, veiligheidsagenten en bewakers, civiele aannemers, systeembeheerders en logistiek personeel. De Guidance maakt geen onderscheid naargelang een hoog of laag profiel, naargelang de duur van de tewerkstelling of naargelang de intensiteit van het contact met buitenlanders en buitenlandse troepen. Integendeel, de omvang (“scope”) van dit risicoprofiel is zeer ruim opgevat. Hoewel verzoekers broer formeel

in dienst was van de Afghaanse luchtmacht, dient te worden aangenomen dat zijn profiel tevens ressorteert onder voormelde risicoprofiel. Gelet op zijn opleidingen in Amerika en zijn samenwerking in Afghanistan met Amerikaanse piloten, dient te worden aangenomen dat hij kan worden beschouwd als iemand die geassocieerd wordt met de Amerikaanse troepen of dat hij wordt beschouwd als iemand die ondersteuning bood aan deze troepen. In de rapporten van de EUAA inzake "Targeting of individuals" en "Security situation" van augustus 2022 leest de Raad dat gedurende het vroegere conflict tussen de taliban en de voormalige Afghaanse overheid, personeel dat (samen)werkte voor/met buitenlandse troepen een prioritair doelwit was van de taliban. Artikel 11 van de gedragscode van de taliban (Layeha) beveelt de executie van individuen die werken voor buitenlandse ongelovigen (Kofaar), daar deze verantwoordelijk werden geacht voor het doden van Afghaanse burgers. Na hun machtsovername hebben de taliban een algemene amnestie afgekondigd voor allen die tegen hen hadden gevochten. Niettemin blijkt dat deze amnestie niet structureel wordt afgedwongen, noch volledig gerespecteerd door de taliban. Vergeldingsacties tegen individuen onder dit profiel vinden nog steeds plaats in de vorm van arbitraire executies, detentie, foltering, verdwijningen en mishandeling van personen gelieerd of geassocieerd met buitenlandse troepen. Systematische huiszoekingen vonden plaats en zwarte lijsten werden opgesteld. De taliban hebben de capaciteit om doelwitten te identificeren.

Uit de landeninformatie blijkt dat zij inspanningen ondernamen om individuen onder dit profiel op te sporen via lokale informanten, het gebruik van bestaande databanken en intimidatie (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 56 e.v., 63-65, 74-77, EUAA "*Afghanistan Security situation*", augustus 2022, p. 32). Volgens de bijgebrachte landeninformatie kunnen Afghaanse burgers zich vrij verplaatsen daar de *de facto*-talibanautoriteiten weinig 'directe beperkingen' hebben opgelegd, maar kan het gevaarlijk zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden zijn verwijderd. Via deze checkpoints speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA "*Key socio-economic indicators in Afghanistan*", augustus 2022, p. 68 en p. 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto*- talibanautoriteiten opgeroepen om meer 'professionals' in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 32).

De Raad wijst er nog op dat voormelde recente rapporten van EUAA erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban worden geconfronteerd met verschillende beperkingen en uitdagingen in het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen/informatie te verifiëren en te bevestigen, vooral met betrekking tot sociale media. Uit het geheel van de hierboven aangehaalde en meest recente landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat voor personen die hebben gewerkt voor, geassocieerd worden met of die worden beschouwd als ondersteunend aan de buitenlandse troepen die aanwezig waren in Afghanistan, eenduidig kan worden gesteld dat bepaalde functies of bepaalde posities meer gevaar zouden lopen dan andere functies of posities. Eerder volgt uit de landeninformatie dat personen die hebben gewerkt voor, geassocieerd worden met of die worden beschouwd als ondersteunend aan de buitenlandse troepen die in Afghanistan aanwezig waren, een risico lopen in alle delen van Afghanistan en dat het gevaar hen allen kan treffen ongeacht hun profiel, positie, functie of andere hoedanigheid. De meest recente landeninformatie bevestigt aldus dat de omvang van dit risicoprofiel ruim opgevat moet blijven. Er zijn geen doorslaggevende aanwijzingen dat er een onderscheid moet worden gemaakt naargelang een hoog of laag profiel, de duur van de tewerkstelling of de intensiteit van het contact met buitenlandse troepen.

Gelet op de gegevens die blijken uit de meest recente landeninformatie, alsook de gekende beperkingen inzake informatievergaring mede in acht genomen, besluit de Raad dat voor personen die hebben gewerkt voor, geassocieerd worden met of die worden beschouwd als ondersteunend aan de buitenlandse troepen die in Afghanistan aanwezig waren een gegronde vrees voor vervolging in het algemeen onderbouwd zou zijn. Verder leest de Raad in de meest recente landeninformatie dat ook familielieden van voormelde profielen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat familielieden van personen die gewerkt hebben voor, geassocieerd worden met of die worden beschouwd als ondersteunend aan de buitenlandse troepen ook blootgesteld worden aan bedreigingen (EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*", p. 59). De Raad ziet geen zwaarwichtige redenen om in verzoekers geval hierover anders te oordelen. Het komt de Raad niet onwaarschijnlijk over dat verzoeker, gelet ook op de omstandigheid dat zijn oudste broer en vader zich in de VSA bevinden, wordt gezien als iemand die geassocieerd wordt met dan wel wordt beschouwd als ondersteunend aan de voormalige Afghaanse overheid en/of de buitenlandse troepen die in Afghanistan aanwezig waren. Het is niet uitgesloten dat de taliban nog steeds op zoek zijn naar verzoekers broer en vader.

Daarnaast toont verzoeker ter terechtzitting een fragment van een duidingsprogramma dat zou uitgezonden zijn op de Vlaamse televisie. Hierop is te zien dat asielzoekers die in het Klein Kasteeltje verbleven werden geïnterviewd. Verzoeker stelt dat hij ook “willens nillens” geïnterviewd werd door de betrokken journalisten. Dit fragment is volgens verzoeker op “tiktok” geplaatst en tevens verspreid in Afghanistan. Het fragment op “tiktok” is vertaald in op het eerste gezicht Pashtou. Verzoeker verklaart dat zijn paternale oom, die nog steeds in Afghanistan verblijft over dit beeldmateriaal is aangesproken door de taliban omdat verzoeker herkend zou zijn in dit fragment. De taliban, zo stelt verzoeker, zijn hierdoor op de hoogte dat hij in Europa verblijft.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de taliban ook aanwezig zijn op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (*“Denmark, DIS, Afghanistan – Taliban’s impact on the population”*, June 2022, p. 23-24 in de EUAA Afghanistan targeting of individuals). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban.

De Raad herinnert eraan dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk is (zie o.a. EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36). De meest recente landeninformatie in het rechtsplegingsdossier laat niet toe anders te oordelen. Rekening houdend met dit beeldmateriaal waarop verzoeker herkenbaar is en met zijn profiel als familielid van een persoon die geassocieerd wordt met dan wel wordt beschouwd als ondersteunend aan de voormalige Afghaanse overheid en/of de buitenlandse troepen die in Afghanistan aanwezig waren, kan worden aangenomen dat verzoeker onder de aandacht van de taliban zal komen bij een terugkeer naar zijn dorp. Hierbij moet ook rekening gehouden worden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier en waaruit blijkt dat personen die als ‘verwesterd’ worden beschouwd, het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Gelet op de nieuwe documenten en in het bijzonder het fragment uit een duidingsprogramma en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent verzoekers nood aan internationale bescherming omwille van zijn eventueel profiel als familielid van een soldaat werkzaam voor de OGA, al dan niet gecombineerd met de eventuele gevolgen van de herkenning van verzoeker als asielzoeker in België/Europa door de taliban in Afghanistan. Een verder en grondig onderzoek van de stukken door verzoeker neergelegd zowel als het “tiktok” fragment is bijgevolg noodzakelijk.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,

M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN